

Musliman između straha i nade (Medina)

Hatib: dr. Salah ibn Muhammed el-Budejr

8. rebiul-evvel 1443. po Hidžri / 15. oktobar 2021.

Hvala Allahu Koji je propisao vjeru i pojasnio njene granice, Koji upućuje ka istini i Koji je uzdigao njene obrede. Svjedočim da nema boga osim Allaha, jedinog, Koji druga nema, uspio je onaj ko se nada Njegovoj plemenitosti i milosti, i ko se pridržava Njegovih naredbi i kloni se Njegovih zabrana, i svjedočim da je naš vjerovjesnik i prvak Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, sretan je onaj ko slijedi njegovu uputu i iskoristi blagodati s kojima je on došao, neka su na njega Allahova milost, blagoslov i spas, i na njegovu porodicu i ashabe.

O muslimani, bojte se Allaha, jučer je samo spomen, danas je vrijeme za djela, a sutra je nada. "O vjernici, bojte se Allaha onako kako se treba bojati, i umirite samo kao muslimani." (Ali Imran, 102)

O muslimani, razlučite Pravi put od zablude i razlikujte "živo" od "mrtvog". Neka vas uživanje u dunjalučkim užicima i njegovim ukrasima ne odvrati od pripreme za Sudnji dan, i nemojte biti poput onih koje je lažna nada u Allaha obmanula, koji se natječu u onome što je zabranjeno, koji se trude u nevaljalštinama, krše Allahove zabrane, zapostavljaju Allahove naredbe, ostavljaju dobra djela i ustrajavaju u grijesima, obmanjeni veličinom Allahove milosti i mnoštvom blagodati u kojima uživaju, oslanjajući se na Njegovu plemenitost i oprost. Kada im se uputi bilo kakav prigovor ili savjet, oni se "uhvate" za kur'ansko-hadiske tekstove koji ulijevaju nadu, oslanjaju se na njih, ponavljaju ih i uveličavaju, nadaju se oprost, a javno čine zlo, odgađaju pokajanje, preziru savjet, ustrajavaju u grijehu, vraćaju mu se i ne kaju se zbog njega. To je osobina prevarenih i obmanjenih, navika onih koji ustrajavaju u grijehu i koji se inate i vjera onih koji su zapostavili Allahovu prijetnju, a koje je obmanuo prkosni, zavodljivi i lažljivi šejtan, uljepšava im činjenje loših djela,

nemarnost, grijeh, slijedenje strasti, ohrabruje ih u zabludi, odvodi u propast, zavodi ih izmišljotinama i lažnim isprikama i održava ih u tom stanju lažnom i neutemeljenom nadom. Uzvišeni Allah o takvima kaže: “I poslije njih ostala su pokoljenja koja su Knjigu naslijedila i koja su kupila mrvicu ovoga prolaznoga svijeta, i govorila: ‘Bit će nam oprošteno!’ A ako bi im opet dopalo šaka takvo nešto, opet bi to činili.” (El-A’raf, 169)

Mudžahid o značenju ovog ajeta kaže: “Sve što im se ponudi od ovog svijeta, oni objeručke prihvate, bilo halal ili haram, a uz to se nadaju oprost i govore: ‘Bit će nam oprošteno.’”

Kurtubi kaže da ih Allah kori zbog njihove obmanjenosti i zato što su govorili: ‘Bit će nam oprošteno’ iako su ustrajavali u grijesima, jer “Bit će nam oprošteno”, riječi su koje može reći samo onaj ko ostavlja grijeh i kaje se.

Neki islamski učenjaci su Poslanikove riječi: “Tako mi Onoga u Čijoj je ruci moja duša, kada ne biste grijehili, Allah bi vas uklonio i doveo bi, umjesto vas, narod koji će činiti grijeh i tražiti oprosta od Allaha, a On će im opraštati”, protumačili na sljedeći način: “Ovaj hadis nije izrečen kako bi utješio one koji su u grijeh zaronili, i olakšao činjenje grijeha u ljudskim dušama, kako to razumiju oni koji su obmanjeni lažnom nadom u Allahovu milost, jer su vjerovjesnici poslani da odvrte ljude od činjenja grijeha i ustrajavanja u njima, nego je njegovo pravo značenje i smisao pojašnjenje Allahove milosti prema grešnicima i Njegovog lijepog praštanja grijeha, kako bi kod njih povećao želju za pokajanjem i traženjem oprosta. Ibn Kajjim, Allah mu se smilovao, kaže: “Tri su vrste nade, dvije su pohvalne, a jedna je pokuđena. U prvom i drugom slučaju čovjek se pokorava Allahu, prateći Njegovo svjetlo – uputu i nada se Njegovoj nagradi, ili učini grijeh a zatim se iskreno pokaje, nadajući se Allahovom oprost, brisanju grijeha, dobročinstvu, darežljivosti, blagosti i plemenitosti, dok u trećem slučaju čovjek ustrajava u nemarnosti i grijesima, i nada se Allahovoj milosti bez djela, taj čovjek je obmanjen i zaveden lažnom nadom.” Hasan el-Basri rekao je: “Neki ljudi, koje je obmanula lažna nada, otišli su sa ovog svijeta bez ijednog dobrog djela, a govorili su: ‘Ja imam lijepo mišljenje o Allahu’ (On

će mi se smilovati), a to je čista laž, jer da su imali lijepo mišljenje o Allahu, imali bi i lijepa djela." Zatim je proučio riječi Allaha, džellešanuhu: "I to vaše uvjerenje, koje ste o Gospodaru svome imali, upropastilo vas je, i sada ste nastradali." (Fussilet, 23) Seid ibn Džubejr, Allah mu se smilovao kaže: "Na obmanjenost Allahovom milošću ukazuje to da čovjek ustrajava u grijesima, a nada se Allahovom oprost." Jahja ibn Muaz rekao je: "Najveća obmana, prema mom razumijevanju, jeste da čovjek ustrajava u grijesima i nada se Allahovoj milosti bez kajanja, priželjkuje Njegovu blizinu bez pokornosti, očekuje džennetske plodove sa džehennemskim sjemenom, traži Kuću koju je Allah pripremio onima koji Mu se pokoravaju činjenjem grijeha, očekuje nagradu bez djela i nada se Allahovoj milosti iako je zanemario Njegove propise." Abdullah ibn Mesud, radijallahu anhu, rekao je: "Dovoljno je znanja u strahopoštovanju prema Allahu, a dovoljno je neznanja u lažnoj nadi u Allahovu milost." Allahov robe, koja te je nada obmanula? Koja te nada ohrabrila da poneseš breme grijeha i da ustrajavaš u njima? Da li te obmanulo Njegovo pokrivanje tvojih grijeha i sramota? Ili to što ti Allah odlaže kaznu? Ili to što ti daje dovoljno vremena za pokajanje? Ako bi se istinski preispitao, shvatio bi da Allahovo pokrivanje grijeha i odgađanje kazne nije ništa drugo do Njegovo dobročinstvo prema tebi i da si Mu dužan zahvaliti što je pokazao samo tvoju dobru stranu, a sakrio tvoje grijehe i mahane, ali nemoj biti siguran da Allah neće tvoj život zapečatiti grijesima, koje ti je sakrio, pa da budeš od onih koji su nastradali."

Bojte se Allaha, o muslimani, klonite se samoobmane i lažne nade, ostavite grijese, pokrijte se Allahovom zaštitom, stidite se Allaha i budite oprezni, jer ljudi će iznijeti u javnost vašu sramotu, obradovat će se vašim grijesima i neće ih sakriti, pričat će o njima i neće se ustručavati, osim onih kojima se Allah smilovao, a takvih je malo.

O muslimani, bojte se Allaha, budite Mu pokorni, budite svjesni Njegovog nadzora i čuvajte se grijeha. "O vjernici, bojte se Allaha i budite s onima koji su iskreni!" (Et-Tevba, 119)

O muslimani, nadajte se Allahovoj milosti, ali neka vas ta nada ne navede da Mu budete nepokorni, i strahujte od Allaha, ali neka vas taj strah ne navede da izgubite

nadu u Njegovu milost. Nada iziskuje strah od Allaha, jer u suprotnom to ne bi bila nada, nego sigurnost od Allahove kazne, a strah iziskuje nadu, jer to onda ne bi bio strah, nego gubitak nade u Allahovu milost i očaj.

Ko svoju dušu navikava samo na nadu, zapostavit će dobra djela, a ko je navikava na strah, past će u očaj. Potrebno je i jedno i drugo, trenutak nada, a trenutak strah. Onaj ko se nečemu nada, on to i traži, a ko se nečega boji, bježi od toga. Ko se nada milosti, poduzet će sve ono što njoj vodi, a prvi korak na tom putu jeste pokajanje od grijeha i mnoštvo istigfara – traženja oprosta, makar se grijeh i ponavljao.

Ko se iskreno pokaje, njegovo pokajanje bit će primljeno, a njegov grijeh obrisan. Kada su Hasana el-Basrija, Allah mu se smilovao, upitali: “Zar se ne bismo trebali stidjeti svoga Gospodara, tražimo oprosta od Njega, a zatim se vratimo grijehu, pa ponovo tražimo oprost i ponovo se vratimo grijehu?”, on je rekao: “Šejtan bi volio da to kod vas postigne, tj. da vas obeshrabri po pitanju pokajanja i da odustanete od njega. Neka vam ne dosadi traženje oprosta.” Omer ibn Abdulaziz rekao je u svojoj hutbi: “O ljudi, ko uradi grijeh, neka zatraži oprost od Allaha i neka se pokaje. Ako se vrati grijehu, neka zatraži oprost od Allaha i neka se pokaje. Ako se ponovo vrati grijehu, neka zatraži oprost od Allaha i neka se pokaje. To su samo grijesi koji su vam okačeni o vrat, a istinska propast ogleđa se u ustrajavanju u njima.”

O muslimani, napustite prokletstvo grijeha, oslobodite se šejtanskih okova, čuvajte se lažne nade i budite iskreni u pokajanju i traženju oprosta!

Donosite salavate na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, podarenu milost i nepresušnu blagodat, to vam je naredba od vašeg Gospodara, Koji je objavio: “Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šalžite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

